

Nr 186.

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen angående rätt för innehavare av befattning med delaktighet i statens pensionsanstalt att vid avgång ur tjänst i vissa fall bibehålla delaktighet i anstalten; given Stockholms slott den 23 februari 1934.

Kungl. Maj:t vill härmed, under åberopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för denna dag, föreslå riksdagen att bifalla det förslag, om vars avlåtande till riksdagen föredragande departementschefen hemställt.

Under Hans Maj:ts

Min allernådigste Konungs och Herres frånvaro:

GUSTAF ADOLF.

Ernst Wigforss.

Utdrag av protokollet över finansärenden, hållet inför Hans Kungl. Höghet Kronprinsen-Regenten i statsrådet å Stockholms slott den 23 februari 1934.

Närvarande:

Statsministern HANSSON, ministern för utrikes ärendena SANDLER, statsråden SCHLYTER, WIGFORSS, MÖLLER, LEVINSON, LEO, ENGBERG, EKMAN, SKÖLD.

Chefen för finansdepartementet, statsrådet Wigforss, anför:

Delaktighet i statens pensionsanstalt är enligt anstaltens reglemente den 31 december 1919 (nr 878) knuten till viss befattning. Avgår befattningens innehavare utan rätt till genast börjande tjänstepension, upphör hans rätt och skyldighet att erlægga pensionsavgifter och därmed hans rätt att räkna tjänstår för pension. I stället inträder för honom rätt att vid uppnådd pensionsålder eller dessförinnan inträdd varaktig arbetsoförmåga komma i åtnjutande av s. k. uppskjuten pension (reglemen-

tet §§ 11: 3, 20, 27, 31). Den uppskjutna pensionen bestämmes enligt försäkringstekniska grunder och beräknas i allmänhet blott på befattningshavarens egna avgifter. Endast om avgången föranletts av tjänstens indragning, grundas den uppskjutna pensionen jämväl å statens och huvudmannens avgifter; endast i sistnämnda fall kan pensionsbeloppet sägas motsvara hela den intjänta pensionsrätten. Undantag från nu angivna regler för beräkning av uppskjuten pension har stadgats beträffande fjärdingsmännen, för vilka den uppskjutna pensionen alltid motsvarar hela pensionsrätten, och förekommer dessutom i några särskilt angivna fall (§§ 67:2 och 77 i reglementet). För samtliga i anstalten delaktiga personalgrupper gäller, att rätten till uppskjuten pension förloras, om den avgångne ånyo tillträder med pensionsrätt förenad befattning, i vilken han för genast börjande pension får tillgodoräkna den tjänstgöring, varpå rätten till uppskjuten pension skulle grunda sig. För den händelse den avgångnes delaktighet i pensionsanstalten var förbunden med familjepensionsrätt, bevaras jämväl denna i den mån den redan är intjänt, och beträffande pensionsbeloppets beräkning gälla bestämmelser, analoga med dem, som avse uppskjuten tjänstepension (§§ 32, 34:1:a och 36).

I en till Kungl. Maj:t ställd skrift har Sveriges utsädesförening gjort framställning om vidtagande av sådan ändring i gällande reglemente för statens pensionsanstalt, att befattningshavare, som ägde delaktighet i pensionsanstalten men överginge till annan med pensionsrätt ej förenad befattning, skulle under vissa villkor och efter Kungl. Maj:ts prövning i varje särskilt fall kunna medgivas fortsatt rätt till tjänstårsberäkning i anstalten.

Hos Kungl. Maj:t har vidare jordbrukareungdomens förbund anhållit, att befattningen såsom sekreterare och centralbyråföreståndare hos förbundet måtte förenas med pensionsrätt i statens pensionsanstalt eller, om detta icke skulle kunna medgivas, att nuvarande innehavaren av nämnda befattning, vilken i egenskap av föreståndare och lärare vid lantmannaskola vore delaktig i anstalten, måtte jämväl efter frånträdande av sin befattning vid lantmannaskolan bibehållas vid rätt till tjänstårsberäkning i anstalten.

Genom beslut den 19 maj 1933 anbefallde Kungl. Maj:t, i anslutning till behandlingen av nyssnämnda ärenden, statens pensionsanstalt att till Kungl. Maj:t inkomma med utredning jämte därå grundat förslag i fråga om beredande av fortsatt rätt till tjänstårsberäkning i pensionsanstalten för delägare, vilken före uppnådd pensionsålder avgår från av honom innehavd med pensionsrätt i anstalten förenad befattning.

Med skrivelse den 30 oktober 1933 har *statens pensionsanstalt* därefter inkommit med den begärda utredningen jämte förslag i ämnet.

Härvid har statens pensionsanstalt angivit sin principiella ståndpunkt till den av utredningsuppdraget berörda frågan sålunda:

Av bestämmelserna i anstaltens reglemente framginge, att ett medgivande till fortsatt tjänstårsberäkning för delägare, vilken före uppnådd pensionsålder avgått från sin befattning, skulle innebära ett avsteg från en för anstaltens pensionering konsekvent genomförd princip. Ett sådant medgivande skulle vidare avvika från de för statens egen pensionering hittills gällande reglerna, enligt vilka avgång före uppnådd pensionsålder medförde, för allmänna civilförvaltningens vidkommande förlust av pensionsrätten helt och hållet samt beträffande kommunikationsverken förlust av rätt till pension utom i vad anginge det belopp, som svarade mot kapitalvärdet av egna pensionsavgifter. Ett dylikt avsteg kunde givetvis möta principiella betänkligheter, men om ett verkligt behov därav prövades föreligga, syntes det kunna medgivas, dock under förutsättning, att det befunnes möjligt att på ett såväl från principiella utgångspunkter som med hänsyn till praktiska konsekvenser någorlunda tillfredsställande sätt avgränsa de fall, i vilka ett sådant avsteg kunde tillåtas.

Rörande behovet av en anordning av ifrågasatt art har pensionsanstalten anfört, att då det icke syntes oberättigat att antaga, att frågan om pensionsrätt för icke-ordinarie personal i statens tjänst inom nära framtid komme att vinna sin lösning, särskilda åtgärder icke syntes påkallade i fråga om personal, som från befattning med delaktighet i statens pensionsanstalt överginge till icke-ordinarie anställning i statens tjänst. Något annorlunda ställde sig saken beträffande delägare i statens pensionsanstalt, som tillträdde befattning utom statens tjänst, för vilken pensionsrätt saknades. Fall kunde inträffa, då övergång från i anstalten delaktig tjänst ägde rum till anställning hos enskild institution, vilken staten med hänsyn till institutionens uppgift funnit anledning understödja men vars förenande med pensionsrätt i anstalten av olika skäl ansetts icke böra ifrågakomma. I dylika fall kunde det för befattningshavaren synas obilligt att nödgas gå miste om den intjänade pensionsrätten. Jämväl ur statens synpunkt skulle i vissa fall, där institutionens uppgift funnes särskilt betydelsefull, förlust av pensionsrätten kunna betraktas såsom mindre tillfredsställande.

Beträffande formen för tillgodoseende av det med utredningsuppdraget avsedda syftet har pensionsanstalten anfört följande:

Om de berörda olägenheterna prövades motivera åtgärder för bibehållande av pensionsrätten i nyss avhandlade fall, kunde det måhända ligga närmast till hands att för sådant syfte tillgripa en utvidgning av den enda form för personlig delaktighet, som anstaltens reglemente kände, nämligen rätten till uppskjuten pension. Att, såsom för närvarande vore förhållandet, denna pension i vissa fall beräknades mindre förmånligt än i andra kunde knappast sägas vara betingat av principiella skäl. De sakkunniga, som avgivit förslag till reglemente för pensionsanstalten, hade ansett, att den i förtid avgångne befattningshavaren alltid borde få behålla hela den pension, som beräknades vara intjänad under hans tjänstetid. Men de hade icke ansett sig kunna föreslå ett genomförande av denna princip i vidsträcktare mån än densamma av statsmakterna då godkänts för andra tjänstemannagrupper, nämligen för vissa icke-

ordinarie befattningshavare vid kommunikationsverken. Sedermera hade berörda grundsats vunnit tillämpning i fråga om, bland andra, fjärdingsmännen, vilka år 1926 erhållit pensionsrätt i anstalten. En utvidgning av institutet uppskjuten pension borde, i anslutning till de sakkunnigas nyssnämnda tanke, gå ut på att denna pensionsrätt alltid, oavsett anledningen till avgång ur tjänsten, finge tillgodonjutas fullt, på sätt redan medgivits för fjärdingsmännen. Ville man ej gå så långt, kunde det ifrågasättas, att Kungl. Maj:t i förekommande fall skulle äga medgiva, att den uppskjutna pensionen finge motsvara hela den intjänade pensionsrätten.

Mot en generell utvidgning av rätten till uppskjuten pension kunde emellertid måhända invändas, att en anordning av denna art icke lämpligen borde införas för statens pensionsanstalt, så länge motsvarande principfråga ännu icke prövats med avseende å statens egen pensionering.

Om man bortsåge från denna mera principiella invändning, kunde det möjligen förtjäna övervägas, huruvida en utvidgning i förekommande fall av rätten till uppskjuten pension skulle tillräckligt tillgodose det behov, som föranlett det föreliggande utredningsuppdraget till pensionsanstalten. Visserligen skulle möjlighet till tjänstårsberäkning för tjänstetid i den nya anställningen alltså icke öppnas, men det kunde måhända förutsättas, att den nye huvudmannen finge sörja för en mot tjänstetiden i denna senare anställning svarande pensionsrätt, exempelvis genom något enskilt försäkringsföretag. Det skulle till och med kunna ifrågasättas, att den nye huvudmannen finge såsom villkor för statsbidragets bibehållande sig ålagt att föranstalta om dylik pensionering.

Om man emellertid ville i full utsträckning tillgodose det bakom utredningsuppdraget liggande syftet, syntes man vara hänvisad till någon form av fortsatt personlig delaktighet efter avgång från den i anstalten pensionsberättigade befattningen.

Ifråga om förutsättningarna och sättet för beredande av dylik personlig delaktighet har statens pensionsanstalt därefter anfört följande:

Såsom förutsättning för rätten till fortsatt delaktighet borde väl till en början uppställas, att den institution, vid vilken den nya anställningen vore bunden, åtnjöte statsunderstöd. Vidare borde förutsättas, att befattningshavaren kunde, vid övergången till den nya tjänsten, för pension från anstalten räkna tjänstår till visst minimum, förslagsvis tio år. Ytterligare syntes böra krävas, att den nya anställningen i fråga om tjänstgöringsskyldighetens omfattning vore av den beskaffenhet, att pensionsrätt för tjänsten såsom sådan skäligen kunde enligt vanliga principer ifrågakomma. Att härutinnan uppställa några generella regler syntes emellertid knappast lämpligt, utan medgivande till fortsatt delaktighet i anstalten syntes böra göras beroende av Kungl. Maj:ts prövning i varje särskilt fall.

Beträffande pensionsvillkoren i övrigt mötte främst frågan om avgiftsskyldigheten. Att staten skulle efter befattningshavarens övergång till den nya anställningen fortsätta att bidra med pensionsavgifter syntes icke rimligen böra ifrågakomma. Fortsatt avgiftsbetalning från statens sida skulle nämligen i sak innebära detsamma som att den nya befattningen upptoges till delaktighet i anstalten eller att den äldre befattningen bleve förenad med två pensionsrätter, till vilka staten

bidroge. Beaktas borde vidare, att övergången till den nya anställningen väl regelmässigt betingats av ett befattningshavarens personliga intresse av ekonomisk eller annan art. Av nu antydda skäl syntes böra förutsättas, att befattningshavaren bestredde icke blott de avgifter, som enligt reglementets grunder fölle på honom och huvudmannen, utan även den avgift, som belöpte på staten, eller med andra ord att befattningshavarens avgifter så avvägdes, att de beträffande tjänstetiden i den nya anställningen täckte hela pensionsrätten.

Med avseende å pensionsunderlag, pensionsålder m. m. syntes med hänsyn till den föreslagna anordningens natur det ligga närmast till hands, att för den fortsatta delaktigheten i dessa hänseenden komme att lända till efterrättelse samma villkor, som gällt beträffande den pensionsberättigade befattning, från vilken avgången ägt rum.

Tydiligen skulle vissa vanskligheter yppa sig, därest på den fortsatta delaktigheten skulle tillämpas sådana föreskrifter i reglementet som bestämmelserna om skyldighet att avgå ur tjänst vid pensionsåldern eller tidigare och om rättighet att kvarstå efter pensionsåldern (§ 18), om tjänstårsberäkning (§ 21), om vissa slag av förtidspensionering på grund av sjukdom eller försvagad hälsa (§§ 24 och 26) o. s. v. För en sådan tillämpning skulle fordras, att den nya befattningen reglerades enligt § 5 i anstaltens reglemente, vilket ju i själva verket innebure delaktighet för själva befattningen. Med hänsyn härtill syntes det vara nödvändigt, att särskilda grunder tillämpades för den här ifrågakvarande pensioneringen. I sådant avseende torde lämpligen böra föreskrivas, att den pensionsrätt, som förvärvades under den fortsatta delaktigheten, skulle beräknas försäkringstekniskt på de erlagda avgifterna och att den på detta sätt bestämda pensionen skulle utgå vid uppnådd pensionsålder eller vid därförut inträdd varaktig oförmåga till arbete. Ifrågakvarande pension skulle sålunda få livräntekaraktär och behandlas såsom ett fristående tillägg till den uppskjutna pension, som förvärvats under den gamla delaktigheten. Denna senare pension skulle självfallet utgå enligt reglementets föreskrifter. Härvid skulle likväl iakttagas den betydelsefulla modifikation, att pensionen normalt skulle beräknas icke blott på befattningshavarens egna utan jämväl på huvudmannens och statens pensionsavgifter. Det ville dock synas, som om pensionen i vissa fall borde beräknas uteslutande på befattningshavarens egna avgifter. Detta beräkningssätt borde tillämpas, om den fortsatta delaktigheten genom upphörande av avgiftsbetalning eller genom avgång från den statsunderstödda tjänsten icke bibehölles ända fram till tidpunkten för rätten att komma i åtnjutande av pension.

Till pensionstagare i statens pensionsanstalt utginge vissa tilläggsförmåner, nämligen dels pensionsförhöjning å tjänstepensioner, beräknade å oreglerade underlag, dels ock dyrtidstillägg å samtliga pensioner. Då dessa tilläggsförmåner icke motsvarades av pensionsavgifter, torde det vara riktigt, att pensionsbeloppen för anställningshavare med personlig delaktighet av här avsedd art, i den mån dessa belopp grundades på pensionsavgifter, som erlagts efter frånträdande av den med delaktighet i pensionsanstalten förenade befattningen, undantoges från rätt till dylika förmåner.

Ytterligare en fråga vore att beakta, nämligen spörsmålet om huvudmannaskapet. För varje i anstalten nu delaktig befattning funnes en huvudman med uppgift bland annat att svara för pensionsavgifters behöriga erläggande. Om man även i här avsedda fall skulle kräva före-

fintligheten av en huvudman med den ställning, som angåves i anstaltens reglemente, borde givetvis huvudmannaskapet påläggas den statsunderstödda institution, till vilken övergång ägde rum. Så som den fortsatta delaktigheten i det föregående tänkts anordnad, syntes det emellertid naturligtast, att kravet på huvudman i dessa fall uppgåves och att anställningshavaren finge gent emot anstalten ensam svara för pensionsavgifters erläggande, med förbehåll att delaktigheten upphörde, så snart stadgad avgiftsskyldighet icke fullgjordes. Frågan, huruvida arbetsgivaren bidroge till pensionsavgifterna eller ej, skulle alltså av staten lämnas å sido.

För genomförande av vad sålunda ifrågasatts syntes i anstaltens reglemente böra intagas en allmänt hållen föreskrift om möjlighet till fortsatt personlig delaktighet i anstalten efter prövning i varje särskilt fall av Kungl. Maj:t och enligt de närmare villkor, som bestämdes av Kungl. Maj:t samt i tillämpningshänseenden av pensionsanstalten. Bestämmelserna kunde lämpligen placeras närmast efter § 7 och erhålla ungefär följande lydelse:

»Befattningshavare, som från tjänst med delaktighet i pensionsanstalten övergår till med dylik delaktighet icke förenad befattning hos statsunderstödd institution, må, om han vid övergången räknar minst 10 tjänstår för pension från anstalten, kunna, där Kungl. Maj:t så prövar skäligt och på de villkor, Kungl. Maj:t för varje särskilt fall föreskriver, bibehållas vid delaktighet i pensionsanstalten.»

Det syntes böra övervägas, om ej retroaktiv tillämpning av dessa föreskrifter borde i förekommande fall medgivas, under förutsättning att erforderlig tilläggsavgift erlades.

Några ytterligare författningsbestämmelser syntes icke vara erforderliga. De närmare föreskrifter i övrigt, som kunde finnas påkallade, kunde lämpligen, på förslag av pensionsanstalten, meddelas av Kungl. Maj:t i varje särskilt fall.

Då huvudgrunderna för anstaltens pensionering antagits av riksdagen, syntes förslagets genomförande förutsätta riksdagens medgivande.

I anledning av den av pensionsanstalten förebragta utredningen och det framlagda förslaget har *statskontoret*, efter remiss, avgivit utlåtande och därvid anfört bland annat följande:

Såsom statens pensionsanstalt framhållit, torde icke-ordinarie personal i statstjänst inom kort kunna förväntas erhålla pensionsrätt, varigenom frågan om sådan rätt för personal, som övergått från befattning med delaktighet i pensionsanstalten till icke-ordinarie anställning i statstjänst, syntes komma att lösas på ett tillfredsställande sätt.

Vad därefter anginge spørsmålet om fortsatt delaktighet i anstalten i det fall, att befattningshavare överginge till statsunderstödd institution, vars befattningshavare ej hade dylik delaktighet, ville statskontoret framhålla, att ett medgivande om sådan delaktighet endast syntes böra ifrågakomma för den händelse institutionen ifråga uppfyllde vissa fordringar. Sådan institution borde nämligen tjäna ett verkligt statsintresse, varförutom den borde hava en viss fasthet i organisationen. Det ville överhuvud taget synas, som om man i dylikt avseende borde uppställa samma fordringar som vid institutionens egen anslutning till pensionsanstalten. Därest emellertid sådana fordringar kunde anses vara uppfyllda, syntes det vara en onödig omgång att i särskilt fall medgiva fortsatt delaktighet,

då frågan hellre borde lösas på det sättet, att den institution, till vilken befattningshavare övergått, bleve ansluten till pensionsanstalten.

Såsom av det anförda framginge, ansåge statskontoret, att tillräcklig anledning icke förelåge att vidtaga särskilda åtgärder för beredande av fortsatt delaktighet i statens pensionsanstalt för den, vilken avginge från befattning, förenad med delaktighet i anstalten.

Enligt gällande reglemente för statens pensionsanstalt förlorar delägare, vilken före uppnådd pensionsålder avgår från sin befattning, rätt till annan pension från anstalten än s. k. uppskjuten pension. Sådan pension beräknas i regel på grundval allenast av befattningshavarens egna pensionsavgifter, och en avgång i förtid innebär därför i allmänhet förlust av större delen av den intjänta pensionen. *Departements-
chefen.*

Under senare tid har i några fall inträffat, att innehavare av befattning hos statsunderstödd institution med delaktighet i statens pensionsanstalt ställts inför dylik förlust av pensionsrätt vid övergång till anställning hos annan statsunderstödd organisation, vars befattningshavare icke vunnit inträde i anstalten, eller till anställning i statstjänst, vilken icke varit förenad med rätt till pension. I vissa sådana fall har huvudmannen sökt tills vidare bevara befattningshavarens pensionsrätt genom att bevilja honom ledighet från den med pensionsrätt förenade befattningen och tillåta honom att formellt kvarstå i densamma. Ett dylikt förfaringsätt har givetvis icke i längden varit hållbart.

Med anledning härav har fråga uppstått, huruvida icke särskilda anordningar skulle kunna vidtagas för att i fall som de antydda bereda avgående befattningshavare möjlighet till fortsatt delaktighet i anstalten. De skäl, som legat till grund för de förut omförmälda framställningarna i sådant syfte, synas mig vara värda beaktande.

I fall, där övergången sker till statstjänst, vilken icke är förenad med pensionsrätt, torde dock frågans lösning icke lämpligen böra sökas efter den linje, som nyss blivit antydd. Den naturliga utvägen i dylika fall synes vara, att pension, där omständigheterna det påkalla, beredes för statstjänsten, varvid tjänstgöringen i den förra befattningen får tillgodoräknas.

Sker däremot övergången till statsunderstödd institution, vars befattningshavare icke äga pensionsrätt i pensionsanstalten, synas mig starka skäl tala för ett medgivande i någon form av fortsatt delaktighet i anstalten. Statskontoret, som avstyrkt den av pensionsanstalten i sådant hänseende föreslagna anordningen, har visserligen betecknat det såsom en onödig omväg att i dylika särskilda fall medgiva fortsatt delaktighet, då enligt statskontorets mening frågan hellre borde lösas så, att den institution, till vilken befattningshavaren övergått, bleve ansluten till anstalten. Denna uppfattning kan jag för min del icke biträda. Erfarenheten har nämligen visat, att fall förekomma, där tillräckliga skäl provas icke föreligga för den nya befattningens inordnande i pensionsanstalten men där om-

ståndigheterna lika fullt måste anses göra ett bevarande av befattningshavarens redan förvärvade pensionsrätt önskvärt. Vid bedömande av frågor om upptagande i statens pensionsanstalt av befattningar, tillhörande enskilda institutioner, vilka hittills icke vunnit inträde i anstalten, måste tydligen, med hänsyn till de ekonomiska konsekvenserna för statsverket, en viss varsamhet iakttagas. Det är emellertid fara värt att, om ej särskilda anordningar i här ifrågasatt syfte vidtagas, de föreliggande personliga omständigheterna i ett visst fall kunna leda till att en befattning inordnas i anstalten, även om skälen härför vid ett strängt sakligt bedömande skulle befinnas otillräckliga. Icke minst med hänsyn härtill har jag ansett lämpligt, att syftet med de föreliggande framställningarna tillgodoses.

Det förslag, som statens pensionsanstalt i detta hänseende framlagt, går ut på att fortsatt delaktighet i anstalten skulle på vissa villkor och enligt vissa grunder kunna efter prövning av Kungl. Maj:t i varje särskilt fall beredas innehavare av befattning med pensionsrätt i anstalten vid övergång till institution, som åtnjuter statsunderstöd.

De föreslagna grunderna innebära bland annat, att staten icke skulle belastas med några utgifter för den fortsatta delaktigheten och att alltså pensionsavgifterna skulle försäkringstekniskt avvägas på sådant sätt, att de täckte hela kostnaden för den pensionsförmån, vid vilken befattningshavaren skulle bibehållas. Några tilläggsförmåner i form av pensionsförhöjning eller dyrtidstillägg skulle ej heller utgå å den pension, som grundades på de sålunda erlagda avgifterna. Däremot skulle för dessa fall medgivas en förmånligare beräkning av den s. k. uppskjutna pensionen än vad anstaltens reglemente i regel medgiver, i det att denna pension skulle med vissa angivna undantag beräknas icke blott på befattningshavarens egna utan även på huvudmannens och statens avgifter. Mot denna jämkning till befattningshavarens förmån i reglerna för den uppskjutna pensionens beräkning synas mig några betänkligheter icke behöva möta; jag erinrar om att 1930 års pensionssakkunniga i sitt betänkande angående civilt tjänstepensionsreglemente föreslagit, att statstjänsteman, som avgår ur tjänst före pensionsrättens inträde, skulle tillförsäkras s. k. uppskjuten livränta, normalt beräknad efter likartade grunder. I tekniskt avseende skulle den pensionsförmån, som grundades under den fortsatta delaktigheten, få karaktär av livränta och behandlas såsom ett fristående tillägg till den uppskjutna pensionen.

Vad statens pensionsanstalt föreslagit finner jag mig kunna biträda. Den ifrågasatta anordningen innebär visserligen såtillvida en nyhet i anstaltens pensioneringssystem, som anstalten för närvarande icke inrymmer någon form av pensionering, till vars kostnader staten icke bidrager. Denna omständighet synes mig emellertid icke kunna anföras såsom skäl mot åtgärdens genomförande.

Såsom pensionsanstalten anført, torde den föreslagna anordningen icke böra regleras genom detaljbestämmelser i anstaltens reglemente. I reglementet synes endast böra intagas ett allmänt hållet stadgande i ämnet. Mot anstaltens förslag till dylikt stadgande har jag icke funnit anledning till erinran. Det må här framhållas, att den fortsatta delaktigheten förutsättes kunna avse såväl tjänste- som familjepension.

Pensionsanstalten har ifrågasatt, att retroaktiv tillämpning av de avsedda föreskrifterna skulle i förekommande fall medgivas, under förutsättning att erforderlig tilläggsavgift erlades. Även detta förslag finner jag mig kunna biträda, varvid jag emellertid förutsätter, att en tillbaka-verkande tillämpning endast kommer att avse fall, där befattningshavare under något av de senaste åren avgått från befattning med delaktighet i pensionsanstalten.

På grund av det anförda får jag hemställa, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen

att bemyndiga Kungl. Maj:t att i huvudsaklig överensstämmelse med de av mig i det föregående angivna grunderna utfärda föreskrifter angående fortsatt delaktighet i statens pensionsanstalt för befattningshavare, som övergår till befattning i statsunderstödd institution, vilken icke äger delaktighet i anstalten.

Till denna av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemställan lämnar Hans Kungl. Höghet Kronprinsen-Regenten bifall och förordnar, att proposition av den lydelse, bilaga vid detta protokoll utvisar, skall avlätas till riksdagen.

Ur protokollet:

R. Borgström.

